

РЕШЕНИЕ

№ 4378

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11638** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 61 ал.11 /сега ал.15/ от Закона за здравето. Образувано е по жалба на Г. В. Г. срещу Предписание № 22-378478 от 25.10.2020г. на директора на СРЗИ.

Жалбоподателят твърди, че предписанието е издадено в нарушение на изискванията за форма по см. на чл.59 ал.2 т.4 от АПК, не е мотивирано и за него е останало неясно защо и на какво правно основание е бил поставен под изолация и за какъв конкретен период от време. От административния орган не била извършена проверка във връзка с противоречивите резултати от проведените две лабораторни изследвания, като по този начин не били изяснени в пълнота всички факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на случая.

Жалбоподателят, чрез своя процесуален представител адв. М. М. моли актът да бъде отменен, поради неговата незаконосъобразност. Заявена е и претенция за присъждане на направените в процеса разноски в размер на сумата от 510.00 лева, съгласно приложен списък по чл.80 ГПК от 18.06.2021г. Подробни съображения за основателността на жалбата са развити в депозираните на 29.06.2021г. писмени бележки.

Ответникът- директор на СРЗИ не изпраща процесуален представител в проведеното открито съдебно заседание и не е депозирал становище по основателността на оспорването.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не

изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

От събраните по делото доказателства се установява, че на 24.10.2020г. жалбоподателят Г. В. Г. е извършил лабораторно изследване за COVID-19 в С. [фирма], като резултатът от проведения Р. тест е бил положителен.

На 27.10.2020г. е извършено ново лабораторно изследване в Д. „С.“, като в получения серологичен резултат не се открива Р. на S.-CoV-2 /коронавирус/.

Приложен е и протокол за проведено изследване в НЦЗПБ вх. № 58861 от 30.10.2020г., видно от който резултатът от направения Р. тест е положителен.

От приложената по делото карта за епидемиологично проучване на заразно болен е уточнена диагноза COVID-19, без данни за потвърдена такава диагноза, от кого, на коя дата и т.н.

Предвид това, било издадено обжалваното Предписание № 22-378478 от 25.10.2020г. от директора на Столичната регионална здравна инспекция, с което на Г. В. Г. е предписана изолация в домашни условия с начална дата- 25.10.2020г. до 07.11.2020г. Актът не е връчен на неговия адресат.

В процеса са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетеля Ю. П. П.. Той излага, че през месец октомври 2020г., Г. Г. е бил под карантина за четиринадесет дни в [населено място], в дома си. Чували са се по телефона, още на първия ден той му е казал, че му е излязъл положителен PCR тест и е направил още един, чийто резултат чакал да излезе на следващия ден. На следващия ден излязъл друг резултат, а именно: отрицателен, но въпреки всичко, той си останал под карантина. Г. Г. се оплакал, че има много работа и въпреки отрицателния тест, са му казали, че трябва да остане под карантина. Той е трябвало да започне снимки за филм, поради което си е направил изследването. Г. не се е оплаквал да се чувства зле и да е болен, бил в обичайното му състояние. Свидетелят посещавал дома му през ден, за да му носи храна и когато Г. е излязъл да си я вземе, изглеждал добре, имал здрав вид, нямал симптоми, дори е косял тревата в двора.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок, след като от ответника не са представени доказателства за датата на връчване на акта, от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният акт пряко и непосредствено накърнява негови законни права.

Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА.

На основание чл. 61, ал. 7, ал. 9 и ал. 12 от ЗЗдр. министърът на здравеопазването е издал Заповед № РД-01-610/22.10.2020г., с която е определил кръга от лица - потвърдени случаи на COVID-19, които подлежат на домашна изолация и лечение, както и на подлежащите на задължителна изолация и хоспитализация в лечебните заведения за болнична помощ. В т. 2 е посочено, че на задължителна изолация и/или лечение в домашни условия за период от 14 дни от датата на потвърдителното лабораторно изследване подлежат и следните случаи на COVID-19: а/ заразноносител/асимптоматични лица, б/ лица с леки клинични оплаквания /телесна температура < 38°C, кашлица, загуба на обоняние, нарушение или загуба на вкуса,

неразположение, хрема, възпалено гърло, стомашно-чревни симптоми като гадене, повръщане и/или диария, без промени в психичния статус /т.е. обръркване или летаргия/ и без придружаващи хронични заболявания и/или имунокомпроментиращи състояния; в/ лица по т. 1, които писмено и изрично са заявили отказ от болнично лечение. Съгласно т. 4 от същата Заповед задължителната изолация и/или лечение в домашни условия на лице по т. 2 се извършва с предписание по образец, съгласно Приложение № 2 на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекуващия лекар въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск.

В атакуваното предписание липсват каквито и да било фактически основания, поради които административния орган е приел, че на жалбоподателят следва да бъде наложена принудителна изолация в домашни условия. Видно е, че в случая даже не е посочено, че се касае за лабораторно изследване за наличие на COVID-19, поради което остава абсолютно неясно във връзка с какво заболяване е предприета ПАМ, респ. попада ли това заболявания в категориите по чл.61 ал.1 от ЗЗдр. Няма дори и някакво кратко и схематично насочване, което да даде възможност за идентификация на извършеното лабораторно изследване, като напр. дата и място на провеждането му, лаборатория, вид и т.н. Волята на административния орган следва да бъде подробно и конкретно формулирана, а не да се извежда въз основа на предположения с оглед съществуващата епидемиологичната обстановка през есента на 2020г. Никъде в процесното предписание не се посочва от какво боледува Г. В. Г., за да се извърши проверка дали законосъобразно е бил поставен в изолация. Нещо повече, жалбоподателят е поставен в изолация с начална дата- 25.10.2020г. Първото лабораторно изследване е направено на 24.10.2020г., второто на 27.10.2020г. и третото на 30.10.2020г. При наличието на противоречиви резултати от извършените Р. тестове, не е аргументирано от ответника защо за начална дата на изолацията е определена 25.10.2020г., а не 30.10.2020г., когато е потвърден положителен резултат от Националната референтна лаборатория „Грип и остри респираторни заболявания“ към НЦЗПБ.

Вярно е, че предписанието се издава въз основа на образец, съгласно Приложение № 2 към т. 4 от Заповед № РД-01-610/22.10.2020 г. на министъра на здравеопазването. Доколкото обаче същото подлежи на оспорване по реда на АПК, то следва да отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, като съдържа фактическите и правни основания за неговото постановяване. В случая обаче липсват каквито и да било фактически основания, от които да се установи поради каква причина на жалбоподателя е издадено посоченото предписание. Може само да се предполага, предвид съдържащата се информация в Карта за епидемиологично проучване, че това обстоятелство се налага поради положителния резултат за Covid-19. Недопустимо е обаче, съдът да предполага какви са били действителните мотиви на ответника за издаване на акта, като посредством събраните доказателства за извежда неговата истинска воля. Липсата на изложени фактически основания на издаденото предписание, представлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е самостоятелно основание за неговата отмяна. Чрез излагането на мотиви се предоставя възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган да приложи една или друга правна норма. Освен това, мотивите дават

възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Липсата на мотиви винаги е предпоставка за отмяна на акта, съгласно Тълкувателно решение № 4/2004 г. на Върховния административен съд на РБ.

На второ място, Съгласно т. 4 от Заповед № РД-01-610/22.10.2020 г. на министъра на здравеопазването. задължителната изолация и/или лечение в домашни условия се извършва с предписание по образец, съгласно Приложение № 2 на директора на съответната регионална здравна инспекция по предложение на лекуващия лекар въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск. В конкретния случай обаче липсва както предложение на лекуващия лекар, така и извършена оценка на съществуващия епидемичен риск. Действително, в два от лабораторните резултати от извършен Р. тест е посочен положителен резултат при изследването за COVID-19. Същевременно обаче, самият резултат не представлява диагноза, а следва да бъде анализиран от лекуващия лекар и да бъде извършена преценка относно здравословното състояние на пациента. Именно защото в конкретния случай е налице положителен резултат за COVID-19, без обаче лицето да има проява на симптоми, се поставя като условие за неговата изолация предложение на лекуващия лекар въз основа на извършена оценка на съществуващия епидемичен риск. Такива по делото обаче не са представени, поради което е налице материална незаконосъобразност на оспорваното предписание, което обуславя и неговата отмяна. По делото е приложена Карта за епидемиологично проучване на заразно болен, но същата не съдържа в себе си нито оценка на съществуващия епидемичен риск, нито пък съдържа предложение за изолация на лицето, още по-малко потвърдена диагноза. Нещо повече, картата е съставена на 28.10.2020г., а предписанието е с предходна дата- 25.10.2020г., което съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като към датата на издаване на акта не е била извършена никаква оценка на съществуващия епидемичен риск.

В заключение, настоящата съдебна инстанция приема, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена. Констатираха се отменителните основания по чл.146 т.2, т.3, т.4 от АПК.

Предвид изхода на спора и направеното искане за присъждане на разноси от жалбоподателя, същите подлежат на възстановяване и възлизат в размер на сумата от 510.00 лева и представляват заплатена по сметката на съда държавна такса и адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв. М. по договор за правна защита и съдействие № 743547/18.02.2021г.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Г. В. Г. Предписание № 22-378478 от 25.10.2020г. на директора на СРЗИ

ОСЪЖДА Столична регионална здравна инспекция с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Г. В. Г. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „Л.“, [улица]

сумата от 510.00 /петстотин и десет / лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

Съдия: